

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 105/26

V Lucemburku dne 16. července 2026

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-280/25 | [Lin II]¹

Boj proti závažným podvodům poškozujícím finanční zájmy Evropské unie: Soudní dvůr objasnil, proč rozsudek ve věci Lin² nepomíjí ani zásadu zákonnosti v trestních věcech³, ani vnitrostátní standard ochrany základních práv, který soudci zakazuje kombinovat různé právní předpisy při určování promlčecí doby v trestních věcech⁴

V této souvislosti Soudní dvůr rovněž upřesnil, co je třeba rozumět „závažným“ podvodem poškozujícím finanční zájmy Unie.

Rozsudek ve věci Lin ze dne 24. července 2023 se týkal několika rumunských státních příslušníků odsouzených k trestům odnětí svobody za daňový podvod. Ti své odsouzení zpochybnili s tvrzením, že podle vnitrostátního standardu ochrany týkajícího se zpětného použití mírnějšího trestního zákona (*lex mitior*) byla jejich trestní odpovědnost promlčena⁵. Vycházeli přitom ze dvou rozsudků rumunského Ústavního soudu vyhlášených v letech 2018 a 2022. Těmito rozsudky bylo zrušeno vnitrostátní ustanovení⁶ upravující důvody přerušení⁷ promlčecí doby v trestních věcech, v důsledku čehož rumunské právo po dobu téměř čtyř let neupravovalo žádný důvod pro přerušení této doby. Dále vycházeli z rozhodnutí rumunského Nejvyššího kasačního a soudního dvora (NKSD) z roku 2022, podle něhož absence důvodu pro přerušení promlčení platí na základě zásady zpětného použití *lex mitior* také pro trestné činy spáchané v letech 2014 (okamžik přijetí neústavního ustanovení) až 2018 (datum přijetí prvního rozsudku Ústavního soudu)⁸. V dané souvislosti byl Soudní dvůr v podstatě tázán na soulad těchto různých rozhodnutí rumunských soudů s unijním právem, a konkrétně s ustanoveními přijatými v zájmu účinného boje proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie. V rozsudku ve věci Lin Soudní dvůr připomněl, že členské státy musí zajistit, aby pravidla promlčení stanovená vnitrostátním právem umožňovala účinný postih trestných činů souvisejících s podvody poškozujícími finanční zájmy Evropské unie, a to s cílem zabránit systémovému riziku beztrestnosti u těchto trestných činů. Soudní dvůr tedy rozhodl, že rumunské soudy jsou povinny upustit od uplatnění vnitrostátního standardu ochrany z titulu *lex mitior*, tak jak byl potvrzen rozhodnutím NKSD z roku 2022. Naproti tomu konstatoval, že nálezy rumunského Ústavního soudu vydané v letech 2018 a 2022 jsou s unijním právem v souladu, jelikož v nich byla uplatněna zásada zákonnosti v trestních věcech a představovaly systémové riziko beztrestnosti menšího rozsahu než použití vnitrostátního standardu ochrany z titulu *lex mitior* potvrzeného rozhodnutím NKSD z roku 2022. V návaznosti na rozsudek ve věci Lin však NKSD v roce 2024 rozhodl, že rumunské soudy nemohou upustit od použití jeho rozhodnutí z roku 2022, aniž by tím porušily zásadu zákonnosti v trestních věcech a zásadu zákazu *lex tertia*. Ve svém dnešním rozsudku ve věci Lin II Soudní dvůr v podstatě konstatoval, že tento postup NKSD není v souladu s unijním právem.

Ve věci Lin II vystavil jednatel dvou obchodních společností fiktivní daňové doklady, aby umožnil třetí společnosti snížit si základ daně. Rumunskému státnímu rozpočtu vznikla škoda ve výši 268 536 rumunských lei (RON) (přibližně 59 304 eur), zatímco částka neodvedené daně z přidané hodnoty (DPH) činí 163 656 RON (přibližně 36 142 eur), čímž došlo k poškození finančních zájmů Unie.

Tento jednatel, který byl stíhán pro účastenství na trestném činu daňového podvodu, však odsouzení unikl. V prvním stupni řízení bylo totiž konstatováno, že již uplynula promlčecí doba jeho trestní odpovědnosti, což dne 21. března 2024 potvrdil

Odvolací soud Oradea (Rumunsko). Státní zastupitelství při Odvolacím soudu Oradea napadlo tento rozsudek dne 9. dubna 2024 u NKSD s tím, že odvolací soud nesprávně zastavil trestní řízení s použitím vnitrostátního standardu ochrany z titulu *lex mitior*, tak jak byl potvrzen rozhodnutím NKSD z roku 2022, a tedy bez zohlednění rozsudku Soudního dvora ve věci Lin. NKSD měl pochybnosti o způsobu uplatňování rozsudku ve věci Lin rumunskými soudy, a obrátil se proto na Soudní dvůr s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce. Tážal se rovněž na výklad pojmu „závažný“ podvod v unijním právu.

V dnešním rozsudku, který je pokračováním rozsudku Lin, Soudní dvůr zaprvé **upřesnil pojem „závažný“ podvod poškozující finanční zájmy Unie**. Dospěl k závěru, že nestanoví-li žádné vnitrostátní ustanovení hranici, od níž musí být podvod poškozující finanční zájmy Unie považován za „závažný“, musí být podvod automaticky kvalifikován jako „závažný“ ve smyslu Úmluvy o ochraně finančních zájmů⁹, jakmile jeho celková částka přesáhne 50 000 eur, a to bez ohledu na to, zda je škoda skutečně vzniklá unijnímu rozpočtu nižší než tato hranice, či nikoli.

Soudní dvůr zadruhé zdůraznil, **že v rozsudku Lin nijak nerozhodl, že by vnitrostátní standard týkající se použití zásady *lex mitior*, který je zakotven v rumunském právu a převyšuje záruky stanovené v dané oblasti článkem 49 Listiny základních práv Evropské unie, v principu porušoval unijní právo. Soudní dvůr totiž pouze rozhodl, že unijní právo brání tomu, aby byl tento vnitrostátní standard ochrany, tak jak byl potvrzen rozhodnutím NKSD z roku 2022, použit rumunskými soudy na případy závažných podvodů poškozujících finanční zájmy Unie. To bylo odůvodněno skutečností, že jeho použití značně zvyšuje systémové riziko beztrestnosti u takovýchto podvodů, které již vyplývá z rozsudků Ústavního soudu z let 2018 a 2022, v jejichž důsledku po dobu téměř čtyř let nebyl upraven žádný důvod přerušení promlčecí doby v trestních věcech.**

Soudní dvůr zatřetí konstatoval, že řešení přijaté **v rozsudku ve věci Lin neukládá rumunským soudům povinnost kombinovat více postupně přijatých právních úprav**, a režim výpočtu promlčecí doby trestní odpovědnosti tak konstruovat soudní cestou. Rozsudek ve věci Lin tedy těmto soudům neukládá, aby neuplatňovaly vnitrostátní standard ochrany týkající se zákazu použití *lex tertia*.

Soudní dvůr začtvrté zdůraznil, že řešení přijaté v rozsudku Lin **nepomíjí ani zásadu zákonnosti trestných činů a trestů, jak je zakotvena v článku 49 Listiny základních práv a v článku 7 Evropské úmluvy o lidských právech**. Zákaz uplatňování rozhodnutí NKSD z roku 2022, který byl tímto rozsudkem uložen rumunským soudům, totiž navazuje na ustálenou judikaturu Soudního dvora, a byl tedy předvídatelný. Soudní dvůr navíc trvá na to, že ve svém rozsudku ve věci Lin sám konstatoval, že toto rozhodnutí z roku 2022 vyvolává systémové riziko beztrestnosti u závažných podvodů poškozujících finanční zájmy Unie. Nelze tu tedy spatřovat žádnou nejistotu, neboť rumunské soudy jsou v souladu s rozsudkem ve věci Lin povinny takové riziko považovat za prokázané.

Soudní dvůr zapáté upřesnil, že s ohledem na význam zásady **překážky věci rozsouzené v unijním právu**, neukládá unijní právo povinnost zpochybnit rozhodnutí zakládající překážku věci rozsouzené, jimiž bylo při uplatnění rozhodnutí NKSD z roku 2022 konstatováno promlčení trestní odpovědnosti u závažných podvodů poškozujících finanční zájmy Unie. Rozhodnutí, které je přezkoumáváno v řízení o kasačním opravném prostředku, však v zásadě nemůže být považováno za rozhodnutí zakládající překážku věci rozsouzené.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2023 ve věci Lin, [C-107/23 PPU](#) (viz také tiskovou zprávu č. [129/23](#)).

³ Článek 7 Evropské úmluvy o lidských právech, nadepsaný „Zákaz trestu bez zákona“, vychází z principu zákonnosti a zákazu retroaktivity v trestních věcech. Stanoví, že nikdo nesmí být odsouzen za jednání nebo opomenutí, které v době, kdy bylo spácháno, nebylo podle vnitrostátního nebo mezinárodního práva trestným činem. Rovněž nesmí být uložen trest přísnější, než jaký bylo možno uložit v době spáchání trestného činu. Toto ustanovení chrání jednotlivce před svévolným stíháním a představuje základní prvek právního státu.

⁴ Na základě této zásady, která se řadí na ústavní úroveň, je rumunským soudům zakázáno mimo jiné částečně uplatňovat postupně přijaté trestněprávní předpisy a kombinovat některá jejich ustanovení, včetně ustanovení týkajících se způsobu výpočtu promlčecí doby trestní odpovědnosti. Zásada *lex mitior*, jak ji vykládá rumunský Ústavní soud, znamená, že v případě postupně přijatých právních režimů je třeba zvolit a uplatnit ten zákon, který celkově zaručuje stíhané osobě výhodnější postavení, avšak není přípustné kombinovat příznivá ustanovení různých postupně přijatých zákonů, a vytvářet tak soudní cestou hybridní režim (*lex tertia*).

⁵ Mechanismus, kdy uplynutím času zaniká možnost předložit věc soudu. Jinými slovy, pokud orgány v určité lhůtě nezahájily trestní stíhání, definitivně ztrácejí právo tak učinit.

⁶ Neústavnost se týkala čl. 155 odst. 1 trestního zákoníku z roku 2009, který porušoval ústavní zásadu přesnosti a předvídatelnosti trestního práva, neboť umožňoval, aby byla promlčecí doba trestní odpovědnosti přerušována procesními úkony, přestože tyto úkony nebyly dány na vědomí podezřelému nebo obviněnému.

⁷ Jedná se konkrétně o procesní úkony nebo rozhodnutí, které přerušují promlčení trestní odpovědnosti.

⁸ Rozhodnutí NKSD č. 67/2022.

⁹ Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, podepsaná v Bruselu dne 26. července 1995.